

Θέλω στὸν οὐρανὸ νὰ βρῶ τὸ νηὸ καὶ τ' ἄγνὸ πρόσωπό σου
καὶ νὰ μὴ φύγω πιά ποτὲ τὰ μέρ' ὀπούχεις ζήσει,
τὰ μάτια μου γιὰ ναῦρουνε σ' αὐτὰ τῆ μόνη σου εἰκόνα
σάν ἓνα φιλὶ πού δίνεται στὴν ὥρα τοῦ θανάτου.

LA LAMPE DE TERRE.

ANDRÉ SPIRE :

ΓΥΜΝΙΕΣ.

Γύμνια εἶνε τὰ μαλλιά.

TALMUD.

Μοῦεῖπες: Θέλω συντρόφισα σου νάμαι·
Δίχως φόβο μὴ σ' ἐνοχλήσω θέλω στὸ σπίτι σου νὰ ἔμπω
Θὰ περάσουμε ὀλονυχτίες, σὲ κουβέντες·
Τοὺς ἀδερφοὺς μας πού σκοτώνονται μαζί θεὸ νὰ σκεφτοῦμε·
Ἄνάμεσ' ἀπ' τ' ἀπάνθρωπο σύμπαντο, θὰ πᾶμε
Ν' ἀνακαλύψουμε μιὰ χώρα ὅπου τὸ κεφάλι τους νὰ γείρουν.
Ὅμως, δὲ θέλω νὰ βλέπω τὰ μάτια σου νὰ γυαλιζούν,
Οὔτε τίς καιτὲς τοῦ μετώπου σου φλέβες νὰ τεντώνουν,
Γιατὶ μὲ σένα εἶμαι ἴση κι' ὄχι θῦμα.
Κοίταξε! Ἄγνά εἶνε τὰ ρουχὰ μου, σχεδὸν φτωχά.
Καὶ δὲ βλέπεις οὔτ' αὐτὴ τὴ βάση τοῦ λαιμοῦ μου.

Ἐγὼ σ' ἀπάντησα: Γυναίκα, εἶσαι γυμνή.
Τοῦ λαιμοῦ σου τὰ μαλλιά εἶνε δροσάτα σὰ μιὰ κούπα·
Ὁ χαλασμένος κόττος σου σαλεύει ἴδιο στήθος·
Σὰ γιδοκόπαδο λάγνες εἶν' οἱ κορδέλλες τῶν μαλλιῶν σου.
Βάλε νὰ σοῦ κόψουν τὰ μαλλιά.

Γυναίκα εἶσαι γυμνή.
Τὰ γυμνά σου χέρια στ' ἀνοιχτὸ βιβλίό μας ἀκουμποῦνε·
Τὰ χέρια σου, τὸ λεπτὸ τέλος τοῦ κορμιοῦ σου,
Τὰ δίχως δαχτυλίδια χέρια σου, πού σὲ λίγο θ' ἀγγίξουν
τὰ δικά μου...
Γυναίκα, σακάτεψε τὰ χέρια σου.

Γυναίκα, εἶσαι γυμνή.
Τραγουδώντας, ἀπὸ τὰ στήθη σου ἡ φωνή σου ἀναδεύει·
Ἡ φωνή σου, ἡ ἀνάσα σου, αὐτὴ τῆς σάρκας σου ἡ πύρα
Πού στὸ σῶμα μου ἀπλώνεται καὶ στὴ σάρκα μου μπαίνει.
Γυναίκα, ξερρίζωσε τὴ φωνή σου.